

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quædam de eleemosyna porrigenda ab insignibus personis; & quædam
de porrigenda à Pauperibus. parag. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

CAPUT TERTIUM §. VI. ET SEPTIMUS.

3. Secundus casus est de bonis alienis donatis Caius V. G. meus amicus suis pecuniis accipit Bullam pro me. Valet ne ea mihi, si eam acceptem?

Respondeo. Valet: nam sic tu virtualiter eleemosynam facis, est enim perinde ac si tibi amicus pecuniam daret, quam tu deinde in eleemosynam dares pro Bulla.

4. Tertius casus est de Religiosis, qui ut dixi c. 3. §. 1. n. 12. possunt frui Privilegiis aliquibus Bullæ. Petrus V. G. Religiosus sumpsit Bullam, largiendo eleemosynam ex pecuniis ipso donatis ab amico, utetur ne valide Bulla? Dubitatio autem fundatur in eo, quod Religiosus, etiam si ab amico, posita quacumque Superioris licentia, habeat pecuniam, illa non est ipsius siquidem quidquid Religiosus acquirit, Monasterio acquirit, ergo non potest verificari, quod eleemosynam ex suis bonis impetrerit quod requiritur necessario, ut Bulla frui quis possit.

Respondeo, omittendo alias explicationes, Pontificem, quandoquidem in tenore Bullæ illam modo dicto concedit nominatum etiam Religiosis, huic defectui satis, superque supplete.

§. VII.

Quanam eleemosyna porrigenda ab Insignibus Personis?

Et quanam porrigenda à Pauperibus;

1. **C**ardinales, Primates, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates habentes Jurisdictionem Episcopalem, Inquisitores, & Dignitates Ecclesiastum Cathedralium, Duces, Marchiones, Comites, Commandatores majores, Prorege Capitanei Generales, & alii Officiales Curia Sua Majestatis (qui sunt hi Officiales, unde apud Trullench a Domini Vasallorum, dictorumque uxores, suis Bullæ §. 3. viris viventibus, debent pro Bulla præstare eleemosynam octo Realium, hoc est, ut supra dixi, tarenorum decem, & granorum decem moneræ Siculæ.

2. Jam dubitabis Primo, circa hos an Vi-
cecomites, Barones, Praetores Urbium, Senatoresque Civitatum, si non sint De domini Vasallorum, ut etiam Fiscalis in Tribunali Inquisitionis, ut item Filii Ducum, similesque si nulle Titulo, vel Dominio gaudent an in-
quam, hi obligantur tradere octo Reales?

Respondeo, non obligari, quia hos, si Domini Vasallorum non sint, Commissarius, in taxa ab ipso definita octo Realium, non designat; Expressio autem eorum, qui designantur, est manifesta exclusio aliorum. Ita b Mendo & Gallegus, c Quod si Domini sint d. 14. n. 12. Vasallorum, debent omnino octo tradere. & 15. quia ita dispositus Commissarius, ut vidimus c Galleg. n. primo.

3. Si Rex aliquis exterus in Regnum, ubi Bulla promulgatur, accederet, ut etiam illi omnes, quos nos Principes in nostro Regno habemus, obligantur ad octo, siquidem d Mendo satis includuntur à Commissario in illis ib. n. 14. milibus Dignitatibus Ducis, Marchionis, &c,

Prædicti Duces, &c. si carent Vasallis.

4. **D**ubitabis secundo. An prædicti Duces, Marchiones, &c. Si Vasallis careant præstare debeant octo Reales?

Respondeo. Negat Bardi, affirmat Mendo; Verum si diligenter eorum rationes hinc inde ab ipsis allatae, considerentur, debent convenire in hunc modum. Si ejusmodi V. G. Dux nihil aliud habeat, nisi merum, & inane Ducis nomen, nullamque habeat ex eo Titulo, seu Nominis Dignitatem, vel Privilegium, vel Prærogativam, ut esset V. G. Pater, qui torum Titulum iuum suamque Jurisdictionem rotam in Vasallos, filio renuntiavit; Certe hic Pater sufficienter dabit duos Reales, quia nec Dignitatem habet, nec Jurisdictionem, nec in actu, nec in habitu supra Vasallos. At, si, quamvis Vasallis, ac Jurisdictione omni quis caret, Titulum tamen Ducis cum aliquibus Ducatus præminentibus habeat, quales sunt plures, quos Titulatos vocamus, & vere sunt hujusmodi, nam coram Prorege caput V. G. cooperiunt, aliisque quibusdam secularibus exemptionibus fruuntur, præstare debent octo, quia hi verè, & in omni proprietate sunt Duces, Marchiones, &c. Hujus etiam generis sunt filii horum, si Titulum vera habeant cum prædictis præminentibus (licet proventibus omnibus Pater gaudeat) quia jam dignitatem habent. Ita Gallegus. e Ratio prædictæ distinctionis mihi manifesta apparet, quia in taxa à Commissario legitime facta, clare, ut duæ Classes distinctæ Personarum, afficiuntur; quarum al-

165

b Mendo

d. 14. n. 12.

& 15.

c Galleg.

n. primo.

e. 13. dt.

194.

d Mendo

ib. n. 14.

e Galleg.

14. d. 182.

TRACTATUS DE BULLA CRUCIATÆ

166

teria continet Duces, Marchiones, & Comites; altera, quæ continet Dominos, habentes Vassallos, & ut patet ex contextu, una non est declaratio alterius. At certe hi, qui solum Titulum sibi reservant, sive habent, vere in Classe Ducum sunt, qui vero nec Tituli præminentis ullis gaudent, nec Vassallos habent, in neutra Classe ex dictis connumerari, nisi æquivocè, possunt.

5. Quando quis simul est Dux, & Marchio, & Comes gaudens multis Titulis, multisque Dominis, non est ab ipso multiplicanda eleemosyna ad multiplicationem Titulorum, quia Commissarius taxando eleemosynam assignavit octo Reales singulis Personis, non singulis Titulis.

6. Quod dixi de his, dic de Episcopis, si enim Episcopatu renuntiarunt, ita ut servaverint sibi Titulum, & Dignitatem Episcopalem (quam certe semper solent sibi reservare) cum sint vere Episcopi, sicut etiam sunt Episcopi mere Titulares, praestare debent octo Reales; At si renuntiaverunt etiam Dignitati, quod fieri non solet; aliquis illos excusaret ab clargiendis octo, aliquis, inquam, nam ego exculare non possum quia quacumque renuntiatione posita, semper in ipsis residet Character Episcopalis ob quod semper vere sunt, & vocari Episcopi, actusque Consecrationis exercere valide possunt. Nisi loquaris de quibusdam Germaniæ, vel aliorum locorum Episcopis, qui sunt meri Clerici, & sola Jurisdictione Episcopali gaudent. Hi certè, si tenuntient, in nihil remanent Episcopi.

Ducum etiam Uxores, & Viduis ex illis.

7. D'ubitabis Tertiò, de prædictorum Uxoribus viduis. Respondeo. Uxores dum vivunt prædicti Mariti, sequuntur conditionem Virorum, quare perinde ac Viri eorum, octo debent, tametsi ipsæ ex se Titulo nullo gaudeant. At vero Viduis eorumdem, si nullo proprio Titulo, seu dignitate gaudeant, donent solum tuto duos Reales; si autem ipsæ Titulo ex te gaudent, vel Dominis sunt Vassallorum, octo omnino debent. Itaclare ostendunt Verba Commissariorum eleemosynam taxantis. Fæminæ denique quæcumque si non sint, neque fuerunt unquam nuptæ, habent tamen verum Titulum, vel Vassallorum Dominum debent omnino octo, quia tunc

habent qualitatem requisitam à Commissario ad majorem eleemosynam; quam quidem qualitatem respexit Commissarius in quocumque sexu ea inveniatur,

8. Quid si prædictæ Viduæ remaneant usufructuarie Ducatus, Marchionatus, &c. Respondeo, pari modo obligari ad octo, quia sic iam actu habent qualitatem, quæ ex vi taxæ, obnoxia est majori huic eleemosynæ.

Privatus promotus ad Titulum Ducatus, &c.

9. D'ubitabis Quartò. Si quis Privatus accipiat Bullam initio anni, datis duobus Realibus, & deinde in decursu anni evadit forte Dux, vel Marchio, &c. ut item Episcopus, Archiepiscopus, &c. indigetne a puncto novi gradus alia Bulla cum pinguiore eleemosyna, vel saltē supplementum ad octo Reales conferre, ut deinceps Bullæ Prærogati perfruatur?

Respondeo. Non indigere, puto, quia gratia concessa initio fuit collata pro toto anno. Ergo pro toto anno durat; fuit enim data absolute, & non dependenter à futuro eventu. Ita a Bardi dicens, hanc dubitationem à nomine fuisse tractatam: fatetur tamen, si clericus ascendet ad Sacerdotium in illo anno ^{a Bardi} ^{tr. 8. 14} Bullæ à se sumptæ, non posse deinceps uti ^{Bullæ} ^{sett.} Prærogatio vescendi lacticiniis; quo initio anni, quando non erat Sacerdos fruebatur; nec id esse mirum, quia sacerdoti expresse fit in ipsa Bulla prohibitus vescendi lacticiniis; quæ simili expreßio non est in Bulla, quam prædictus Privatus, data eleemosyna duorum Realium à Distributore, hoc est à Pontifice, recepit.

Prædictarum Insignium Personarum obligatio
quoad eleemosynam pro Secunda Bulla
in eodem anno.

10. D'ubitabis Quinto. Si qua ex dictis Personis Insignibus vellet secundam Bullam accipere in eodem anno (quam secundam utiliter sumni posse, non vero tertiani, dicimus infra,) deberne octo contribuere?

Respondeo ita prorsus. Quare falsam ^{b Trull.} ^{lib. 1. 1} ^{Bullæ} ^{1. 1} ^{du. 1. 1} ^{fi præ-} ^{c Hen.} ^{1. 7. ca.} ^{b Trull.} ^{lib. 1. 1} ^{Bullæ} ^{1. 1} ^{du. 1. 1} ^{fi præ-} ^{c Hen.} ^{1. 7. ca.} sententiam Henriquez (quam refert, & merito rejicit b Trullench) putantis sufficere,

[¶] præbeat duos; falsam, inquam, nam Commissarius sine ulla distinctione primæ, vel secundæ Bullæ, pro his Personis taxat absolute Reales plures. Vide infra c. 14. ubi ipso initio ponentur verba Pontificis, concedentis hanc iteratam acceptionem Bullæ, nam ibi notabis hæc verba *Servatis tenore, & forma predictus, quibus eodem anno idem summarium sumper-*

Muli habentes Dominum ejusdem Duciatus, &c.

11. **D**ubitabis 6. quando dico V. G. habent Dominum ejusdem oppidi pro parte, vel pro Indivito, debent ne singuli dare octo Reales? Respondeo ita putat a Mendo.
^{a Mendo} At b Barbi docet, satis esse, utrosque dare ^{d Bardi p. 3. tr. 1. c. 12.}
^{d. 14. n. 8} & in App. octo, hoc est, singulos dare quatuor. Lege ^{f sec. 6.}
^{d. 2. c. 1.} apud ipsos rationum conflictus, quia res est b Barbi p. rarae praxis. Et tamen ego eo in sententiam ^{e Quinta}
^{z. tr. 1. c. 1.} Mendo, quia verba Commissarii taxantis eleemosynam hanc majorem, præcipiunt, Ducem, Comitem, seu Dominum Vasallorum debere dare octo; At qui singuli ex his, de quibus loquimur, habentes pro parte, vel pro Indivito Ducatum, Comitatum, Dominium, sunt simpliciter, & absolute Duces, Comites &c. & talium item Titulorum præminentissimis gaudent, ergo, &c.

Quid si Senatus Panormitanus V. G. qui constat ex sex Patribus conscriptis, sit aliquo insignitus Titulo, sit V. G. Dux alicujus oppidi, singuli ne ex illis debent octo dare?

Respondeo non debere, puto: quia tunc singuli, quibus conceduntur Bullæ privilegia, non sunt Duces, sed solum simul omnes, ut confiant unum corpus morale.

Pauperes.

12. **D**ubitabis Septimo, an Pauperes debent eleemosynam dare pro Bulla? Respondeo. Debere, certum sit, quidquid in oppositum innuat c Henrique ex eo quia in Bulla originali monet Pontifex, ne exigatur eleemosyna à paupere. Quidquid, inquam, innuat, Tum quia hæc clausula non amplius extat in Bulla, quæ promulgatur, tum quia clare Bulla, tamquam opus necessarium requirit pro consecutione ejus Priviliorum eleemosynam; tum denique quia fortasse

sensus illius clausulae solum erat, ut non congerentur panperes accipere Bullam, & consequenter eleemosynam dare, quia Bullæ acceptio deberet esse voluntaria.

13. Ex hac certa doctrina emergit affine dubium. Cum enim, qui caret Bulla Cruciatæ, non valeat in Regnis, ubi ea promulgatur, acquirere Indulgencias, quas ipsa Bulla concedit (de qua re infra cap. 14.) dubitur nunc An, qui proper summam pauperratem eam accipere, nequit, acquirat faltem alias Indulgencias, quæ sunt extra Bullam, quas Commissarius suspendit, durante anno Promulgationis, de qua suspensione infra item dicemus.

Respondeo. Acquirere, doceret Bardi. Ita etiam tenet Quintana vennas, e citans Ludovicum à Cruce. Non acquirere, docet f sec. 6. Mendo. Ratio affirmantium est, quia præsumitur ex pietate Pontificis, ut non privetur Indulgencias, qui sine culpa Bullam habere non potest. Ratio Negantum, cui assentior est, singul. de quia Bulla nimis manifeste suspendit pro eo anno omnes alias Indulgencias pro iis, qui Bullam non accipiunt, nec, in tanta expressione mentis Pontificis, videtur, posse prudenter, præsumi contrarium.

^d Bardi p. 3. tr. 1. c. 12.
^f sec. 6.
^e Quinta
^{nad. in}
^{panit. tr.}
^{z. dub. 12.}
^{n. 3. & 6.}
^{f Mendo in}
^{app. ad}
^{Bull. d. 2.}
^{c. 3. nn. II.}

C A P U T IV.

Explicatur posterior pars Clausule quartæ superius posita, hoc est, illud, Anno durante.

Exposit hic Doctrinæ claritas, & ordo, ut declaremus prius, quando nam incipit ejusmodi Annus; deinde quandiu durat, seu quando finem habet.

§. I.

Quando nam incipit Annus Priviliorum Bullæ?

1. **S**ane eum incipere à die Promulgationis Bullæ, certum est. Verum ut id minutius cognoscatur, animadverenda sunt quatuor.

2. Primo, si quis Bullam sumit post sex menses V. G. à facta promulgatione, hic non poterit frui Priviligiis, nisi ab hora in qua sumit usque ad finem consequentium mensium ejusdem